



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Ivlii Cæsar Scaligeri Arnoldo Ferrono Iuriscons. disertissimo. S. LXXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

IULIVS CÆSAR SCALIGER

ARNOLDO FERRONO

Iuriscons. disertissimo. s. LXXXV.

FACILIORIS ætatis Arnolde Ferrone
 lusus meos cum ita tibi placuisse vi-
 deam, vt ex tuo iudicio, quod equidem ma-
 ximum atque acerrimum semper existima-
 ram, ad eorum laudem quamplurimum ac-
 cessionis factum sit : haud inuitus feci, vt
 hæc quoque grauioris operæ monumenta
 mea tibi deberi merito iudicarem. Qui
 enim supra ætatem tuam & grauissime sa-
 peres, & disertissime eloquereris, mea illa
 studia, quæ ad istos spectarent annos cum
 magnopere probares : has quoque scue-
 riores horas, quæ ad istos admirabiles mo-
 res tuos pertinerent, receptas tibi esse debe-
 re necessario arbitrabar. vt qualem te ipsum
 nobis & polliceris, & præstas, talem te nos
 omni laude cumulatissimum agnoscamus.
 Noui operis igitur argumentum vetus. il-
 lud quidem, sed aut inciuilibus subsanna-
 tionibus foedum, aut illiberalibus obsceni-
 tatibus infame, Satyricæ subtractum im-
 puritati, transtulimus in orbem quasi quen-
 dam humanæ censuræ. Quæ cum a vete-
 ribus Nemesis cuidam prisco illi quidem,
 sed

sed

sed nequaquam ficto numini attributa fuerit: eius nomine Tragoediam hanc nostram non imprudenter, opinor, inscribendam censuimus. Ac quanquam longe aberat a moribus meis acer iste taxandi modus: quippe qui meipsum odiosus semper, sæpe vero etiam iniquus iudex extitissim; tamen quos in meipso errores indignabar, in aliis mea culpa inolescere, quoad possem & liceret, nequaquam permittendum mihi esse videbatur. Ac si nihil corrigendo sedulus profecissim: eos tamen cum cæteris bonis, tum mihi valde displicuisse testatum relinquerem. Quique exemplo atque re aliis prodesse non possem: at oratione saltem officio meo satisfacerem. Nostram superbiam defleo, non ferendumque supercilium: quod minimi temporis nutu atque momento stat. Si moderatius atque sanius sapiamus, quæ naturæ nostræ atque genio mendæ cognatæ sunt, commodissime tegi, si penitus tolli non possint. Eo tendit vniuersæ orationis nostræ vis, id vnum spirat, vt ex despectione nostri, suspiciendi esse debeamus. Quid enim miseri sumus? quibus periit quod fuit? abest quod futurum est? aut quid aliud adest nobis, quam puncta illa minuta præcipitis atque ruentis tempestati-

pestati-

pestatis? sed illius infensæ infestæque, cuius
maleficium ad nihilum rapiens nos, vitæ
quam exprobrat, beneficium superat. Quid
enim obtulit, ac dedit nobis vltro, quod
inuitis atque reuentibus ablatura erat?
At vero quantulum vsum fui reliquit aut
qualem? Quæ ratio vna satis fuit, vt ego
tragica grauitate miserias ita nostras deplo-
rarem. quibus admiscere orationis nume-
ros atque lenitatem prudentiæ fuit: vt amæ-
nitate loci captus viator ne euolaret, sed
explorando sensim salubrioris aeris com-
moditate perfrueretur. Postquam consilij
mei tibi reddidi rationẽ, styli naturam de-
clarassem: nisi & se ipse ostentaret omni-
bus caussis, quibus esse meus deprehende-
retur, & tu longe præstantius perpendere
ipsum posses, quam ego tibi metiri illum,
pressum, amplum, grauem, dulcem, sapi-
dum, frugi, sibi ipsi dissimillimum vbique,
atque propterea similem sibi: politum ve-
ro ac tersum, rotundumque ita, vt omni
ex parte respondeat: atque nihil extet otio-
sum. Quamobrem cum præter cæteras
omnes meas lucubrationes vehementer
hæc mihi probaretur: quod & argumento
sapientiæ nitebatur: & oratio mea ibi me-
cum quasi canescebat: non dubitavi com-
mit-

mit-

mittere illas fidei excellentiss. chalcographi
M. Vascofani, viri & diligentia insigni, &
doctrina singulari, & fide incomparabili,
cuius ope quam mundissimis formis ede-
rentur. cui, tanquam parenti alteri, factuum
meorum debeam operam hanc ego, tuq.,
aliique, qui aut per nos profecerint virtute,
aut poematii suauitate grauiorum tædio
negociorum leuati sint. Vale Agenni. idi-
bus Octobris. M.D. XXXIV.

IULIUS CÆSAR SCALIGER

ARNOLDO FERRONO

Iureconsulto S. D. LXXXVI.

NON potui celerius, Arnolde Ferrone
vnicum decus atque ornamentum Iu-
risprudentiæ, tibi negocium confectum da-
re, ac ne nunc quidem totum, ita non so-
lum legitimorum studiorum obiectu cur-
sus ille noster retardatus est; verum etiam
Fortunæ procellis, vt tu ipse scis agitatus, in
Musarum portu conquiescere nequiu: su-
perauit tamen fatalis illa peruicacia mea,
vt tanto acrius incumberem, quanto vehe-
mentius repellebar. Absolutum igitur hy-
mnum in deum patrem ad te mitto, cuius
diu-